

заявлений товар не відповідає критеріям пунктів 1-3 процедура контролю за класифікацією товару здійснюється на загальних підставах.

Профіль закривається інспектором згідно з Класифікатором результатів виконання окремих митних процедур. У даному профілі, згідно Класифікатора, в обов'язковому порядку застосовується процедура 131 «Перевірка правильності класифікації та кодування товарів».

Наприклад, профіль ризику, в якому може застосовуватися 131 процедура (контроль правильності класифікації та кодування товарів) закривається інспектором згідно з Класифікатором результатів виконання окремих митних процедур, наступними процедурами (табл. 1):

Таблиця 1

Класифікатор результатів виконання окремих митних процедур

Код митної процедури	Результат виконання митної процедури
131 - ТП здійснена.	Код і опис товару підтверджено на підставі поданих документів.
133-ТП здійснена.	Опис товару, характеристики, що визначають класифікації, відповідають заявленим.
231-ТП здійснена.	Код товару скоректований.
232-ТП здійснена.	Опис товару скориговано.
233-ТП здійснена.	Код і опис товару скориговано.
234-ТП здійснена.	Опис товару, характеристики, що визначають класифікації, не відповідають заявленим.

Впровадження такого профілю, в поєднанні з відповідною нормативною базою, забезпечує функціонування ефективного механізму контролю над класифікацією товарів при їх митному оформленні. Вже через короткий час робота даної системи суттєво вплине на прискорення митного оформлення, сприятиме зменшенню кількості необґрунтованих перевірок і затримок при здійсненні митних процедур.

Список літератури:

1. Про введення в дію профілів ризику та змін до профілів ризику : наказ [затв. Державною митною службою України 27.11.2012 №681] – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: - <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0984-03>
2. Про затвердження класифікаторів, які використовуються при застосуванні автоматизованої системи аналізу та управління ризиками наказ [затв. Державною митною службою України 31.01.2011 №66] – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: - <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1025.12490.0>

Анна БРЯЗКАЛО

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

**СУЧАСНІ РЕАЛІЇ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКУ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО,
ВІДМІННЕ ВІД ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ**

Оподаткування нерухомості в розвинених зарубіжних країнах є важливою складовою їх податкових систем, що виконує не лише фіскальні завдання, але й сприяє вирішенню основних соціально-економічних проблем, особливо на місцевому рівні. Тому справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки в Україні, повинно стати одним із головних джерел забезпечення фінансової стабільності місцевого самоврядування.

Податок на нерухомість ввійшов до податкової системи України ще при її створенні у 1991 році, як загальнодержавний податок. Проте, закону про його стягнення не було прийнято до введення в дію Податкового кодексу України, в якому регламентується механізм його утримання [1]. Нараховування податку прогнозувалося з 01.07.2012 року, проте введено податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки з 01.01.2013 року.

Після перемоги «Революції гідності» Законом України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» внесено зміни щодо оподаткування нерухомого майна, відмінного від земельної ділянки [2].

Згідно із останніми податковими змінами відбулося розширення бази оподаткування для податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, шляхом оподаткування, як житлової так і нежитлової нерухомості; переглянуто розміри житлової нерухомості, на яку застосовуватимуться пільги (ті, хто мають квартири, менші за 60 кв. метрів, або ж будинки, що є меншими за 120 кв. метрів, цей податок не платитимуть. Решта сплачуватиме його із тих «квадратів», що перевищують пільгову площу.)

Ставки податку встановлюються залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 2 відсотків від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня 2015 року, за 1 кв. метр бази оподаткування [1].

Одночасно, існуючі норми доповнено тим, що сільські, селищні, міські ради можуть: збільшувати граничну межу житлової нерухомості, на яку зменшується база оподаткування; встановлювати пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нерухомості; встановлювати ставки податку для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості.

Слід звернути увагу, що пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на: об'єкти оподаткування, якщо площа таких об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі, затвердженої рішенням органів місцевого самоврядування; об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів.

Обчислення суми податку з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси власника такої нерухомості з врахуванням пільг та ставки податку.

На даний момент часу можна виділити певні недоліки справляння податку на нерухомість. Перш за все, некоректним є оподаткування площі, оскільки вартість 1 кв. метра житла в селі та великому місті може відрізнятись в десятки разів. Зрозуміло, що Україна не готова оподатковувати саме вартість житла через відсутність єдиного реєстру нерухомості, складність оцінювання житла та можливі зловживання за такої оцінки. Крім того значна частина надходжень від податку буде витрачена саме на оцінювання нерухомості [3].

По-друге, великий сумнів викликає можливість значних надходжень для місцевих потреб від запровадження податку на нерухомість у сільській місцевості, де традиція оподаткування нерухомості відсутня і спостерігається стрімке зубожіння селян.

По-третє, отримавши можливість встановлювати пільги при оподаткуванні нерухомості у депутатів місцевих рад спрацьовує інстинкт самозбереження, вони рахують, що і скільки у кого є і розширюють пільгову площу так, аби їхня нерухомість під податок не потрапила, що відповідно зменшить надходження до місцевих бюджетів.

Аналізуючи внесені зміни до податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки виникають сумніви, що у сучасних реаліях вони зможуть забезпечити місцеві органи влади стабільними джерелами фінансування, провести детінізацію майнових відносин, сприяти розвитку інституту приватної власності та зменшити неконтрольоване зростання цін на житло.

Список літератури:

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2755-17>
2. Законом України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/71-19>
3. Бобох Н.М. Формування в Україні механізму оподаткування нерухомого майна, відмінного від земельної ділянки / Н.М. Бобох // Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку. – 2013. – № 5. – С. 55-63.